

Agustí Ensesa Bonet
Escola de Tastavins del Gironès

El vi LAN D-12

2008

Any rere any, els cellerers Chuchi i Paco destinen a aquest vi –que es presenta en la seva segona edició– els millors vins acabats de fermentar a la tina número 12, que és la que li dona nom. És un vi elaborat amb la varietat Tempranillo de vinyes de més de 25 anys situades a Villalba i Ollauri, en plena Rioja Alta. La fermentació alcohòlica es fa a una temperatura de 25 graus per mantenir el potencial aro-

màtic i una bona extracció de color. Abans de la fermentació malolàctica es fa una microoxigenació i remogut de baixos per obtenir un afinat dels tanins i plenitud en boca. Criança curta de nou mesos en bótes de roure americà i francès. El resultat és un excel·lent vi modern, elaborat dins de la DOC Rioja. De color cirera intens, té aromes de fruites vermelles que recorden les mores i els gerds. En boca és sedos,

saborós i atractiu. Llarg i elegant darreregut. Recomanat per a carns estofades i formatges semicurats. Fa un bon maridatge amb un guisat de galtes de vedella. Preu aproximat: 12,50 euros.

El celler elaborador: Bodegas Lan, situat a Fuenmayor (Logronyo), va ser fundat l'any 1972 per un grup d'empresaris. Actualment és un dels cellers de la Rioja més actius en l'elaboració de vins de qualitat. És conegut pels seus vins Lanciano i Culmen, d'alta expressió. Mereix una visita. Per a més informació: www.bodegaslan.com i www.girovi.cat.

Col.leccionisme

Virtuosisme i espectacle

Figueres ha celebrat el seu I Festival Internacional del Circ

Xavier Romero

Figueres acaba de celebrar el I Festival Internacional del Circ, que es va clausurar diumenge passat, amb l'assistència d'unes 15.000 persones que han gaudit del conegut com «el major espectacle del món», el circ, prototip de virtuosisme i il·lusionisme. La iniciativa figuerenca ha aplegat 52 artistes i grups de 13 procedències diferents, d'entre els quals caldria destacar el clown local Àngel Amieva, representant de l'afició que al nostre país se sent per aquesta activitat i que es pretén que porti en un immediat futur a que Figueres sigui proclamada com la capital estatal del circ.

Les comarques gironines tenen una notable tradició pel que fa a l'acollida de circs, tot i que amb les noves possibilitats d'oci cada cop són menys les carpes que s'hi instal·len. Antigament, en els inicis del cinema, els grans salons acostumaven a oferir al públic, a més de pel·lícules i reportatges, sessions de circ de petit format. N'hi ha prou constància gràcies als programes i cartells que els col·leccionistes privats i els arxius públics han pogut conservar.

I parlant de col·leccionisme, una de les branques més atractives és aquesta del circ, que, formant part de l'amplíssim apartat de l'espectacle, ens ha deparat un munt de material que ja forma part de l'arqueologia costumista i de lleure de tantes generacions. Quan no hi havia te-

levisió ni els moderns mitjans de reproducció, la gent omplia les instal·lacions –fixes o ambulants– en què s'hi presentaven espectacles circencs, i com a record alguns d'ells guardaven la publicitat corresponent: cartells, fotografies, targetes postals, opuscles, autògrafs, i fins i tot petit material i estris que els més afavorits aconseguien dels artistes actuant. L'aficionat dedicat a aquest vessant té a més al seu davant un munt de possibilitats, tantes com disciplines aplega el món del circ, començant pel mateix il·lusionisme. En aquest punt, volem recordar el mag Xevi, que ha aconseguit muntar a casa seva, a Santa Cristina d'Aro, un dels millors i més ben nodrits museus mundials del seu ram.

En la filatèlia, nombroses administracions postals han tret regularment segells relacionats amb el circ. L'espanyola, tot just fa deu anys va emetre un facial de mig euro dins de la sèrie anual Europa –en la qual els membres del PostEurop trien cada temporada un motiu comú–. Amb ocasió d'aquesta emissió es va convocar un concurs de dibuix per elegir la imatge del facial en qüestió. El premi fou per a l'aragonesa de 19 anys Sara Blanco, aleshores estudiant de Belles Arts, que va prendre com a inspiració per al seu dibuix la frase «el pallaso és l'home més trist del món». Tot i això, opinava que «el circ és un lloc d'emoció, riure, diversió i fantasia...».

Gironins del segle XIX

Narcís Vila Firat

Tothom donava per fet que la plaça seria seva. Fins i tot ell. I aquest va ser el problema. Quan al final no el van escollir, el món va semblar que se li enfonsava. Què havia passat amb les bones paraules i les felicitacions després de cada concert? A l'hora de la veritat s'havia quedat amb un pam de nas. No sabia què havia de fer. Però quan li semblava que la seva carrera com a organista s'acabava, va rebre una visita inesperada. «Senyor, hi ha un capellà que el vol veure. Diu que ve de Sent Gaudenç».

Narcís Vila Firat va néixer a la ciutat de Girona el 1812 durant l'ocupació napoleònica. De ben jove, a més de rebre la formació convencional, va començar a estudiar música. Els seus mestres van ser els organistes de la Catedral i de Sant Feliu –anomenats Antoni Guiu i Antoni Vidal, respectivament– i això va marcar la seva trajectòria professional. Més endavant també va rebre formació del mestre de capella de la Seu gironina, el sacerdot Josep Barba.

Al voltant de 1830 va obtenir la plaça d'organista de la col·legiata de Besalú. El 1835, però, es va quedar sense feina perquè el govern espanyol va exclaustrar els convents regulars mitjançant el procés conegut com la Desamortització, una llei dissenyada pel ministre Mendizábal, amb la finalitat d'aconseguir més diners per als pressupostos estatals.

Aleshores, Narcís Vila Firat va marxar Pirineus enllà per fer d'organista a la catedral de Narbona. Ben aviat es va conrear fama de bon intèrpret, reputació que encara va augmentar més al guanyar dues vegades el primer premi d'un certamen musical organitzat a Tolosa. Tot feia pensar que això li permetria esdevenir l'organista del temple d'aquella localitat, però les autoritats van preferir un músic alemany. Algunes de les cròniques de l'època afirmen que la plaça no va ser per a ell pel fet de ser espanyol.

Aprofitant les circumstàncies, els responsables de la col·legiata d'una petita població de l'Alta Garona anomenada Sent Gaudenç li van oferir la plaça d'organista de l'establiment. Vila va acceptar l'oferta laboral i es va instal·lar a la localitat. Allà va desenvolupar la resta de la seva carrera, sobretot centrada en la creació de composicions religioses.

Narcís Vila Firat va morir a Sent Gaudenç el maig de 1877. Aleshores tenia 65 anys.

Xavier Carmaniu Mainadé
Historiador i periodista